

Tak Tusk dewastuje państwo prawa

19 grudnia 2024

Według raportu Instytutu Kultury Prawnej „Ordo Iuris” podsumowującego pierwszy rok rządu Donalda Tuska (Koalicji Obywatelskiej, Polski 2050, Polskiego Stronnictwa Ludowego oraz Lewicy) podjął on „liczne bezprawne działania mające na celu eliminację opozycji z przestrzeni publicznej”.

Według Ordo Iuris w swych działaniach rząd działał „w oparciu o doraźne uchwały kontrolowanej przez siebie większości parlamentarnej, nieformalne »wytyczne« i opinie zaprzyjaźnionych prawników”. Zdaniem Ordo Iuris działania rządu „podejmowane były pod osłoną bezprawnie przejętych siłą mediów publicznych i sprzyjających władzy stacji komercyjnych oraz przy poparciu przedstawicieli Unii Europejskiej”. W opinii Ordo Iuris aktywność ta godziła „w fundamenty demokratycznego państwa prawnego, tworząc rewolucyjny porządek”. Ramy łamania praworządności przez rząd wyznaczyły dwie wypowiedzi Tuska.

Pierwsza, jeszcze przed objęciem władzy z 21 listopada 2023 roku, gdy Tusk stwierdził, że „wszystko będzie zgodnie z prawem, tak jak my je rozumiemy”. Druga z 10 września 2024, gdy Tusk stwierdził, że „jeśli chcemy przywrócić ład konstytucyjny oraz fundamenty liberalnej demokracji, musimy działać w kategoriach demokracji walczącej. Oznacza to, że prawdopodobnie nie raz popełnimy błędy lub podejmiemy działania, które według niektórych autorytetów prawnych mogą być nie do końca zgodne z literą prawa, ale nic nie zwalnia nas z obowiązku działania”.

W swym raporcie Ordo Iuris wskazał, że naruszenia prawa przez rząd sprowadzają się „głównie do łamania Konstytucyjnych zasad demokratycznego państwa prawnego, zasady legalizmu, czy

ustrojowych zasad relacji państwa z kościołami i innymi związkami wyznaniowymi. Na poziomie bardziej szczegółowym należy wymienić w szczególności nierespektowanie zamkniętego katalogu i hierarchii źródeł prawa w Polsce czy zasad funkcjonowania i kompetencji poszczególnych konstytucyjnych organów państwa”.

W raporcie przedstawiono spis sprzecznych z prawem działań, takich jak...

1. „Wkroczenie do „do siedzib Telewizji Polskiej, Polskiego Radia i Polskiej Agencji Prasowej osób, które twierdziły, że są nowymi przewodniczącymi rad nadzorczych tych instytucji. [...] zmiany w mediach publicznych dokonały się w sposób bezprawny – naruszały kompetencje, które ustawowo zastrzeżone były dla Rady Mediów Narodowych. Ponadto w przypadku spółek publicznej radiofonii i telewizji nie ma możliwości postawienia ich w stan likwidacji bez wcześniejszych zmian ustawowych w przepisach o radiofonii i telewizji”.

2. Sprzeczne z prawem działania Ministra Sprawiedliwości Adama Bodnara zmierzające do „odwoływania prezesów i wiceprezesów niektórych sądów, z naruszeniem obowiązujących przepisów. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 16 października 2024 r. stwierdził, że możliwość odwołania prezesów i wiceprezesów sądów bez udziału Krajowej Rady Sądownictwa stanowi naruszenie konstytucyjnych gwarancji niezawisłości sędziów. [...] działania Ministra Sprawiedliwości stanowią wyraźny przykład naruszenia zasady podziału władz [...]. Innym działaniem Adama Bodnara uderzającym w zasadę państwa prawa było kwestionowanie procedury wyboru sędziów do Krajowej Rady Sądownictwa”.

3. „Przejęcie prokuratury z pominięciem przepisów obowiązującej ustawy – Prawo o prokuraturze. Rząd zignorował procedurę wymaganą do odwołania Prokuratora Krajowego w osobie Dariusza Barskiego, do której skutecznego przeprowadzenia niezbędne było uzyskanie pisemnej zgody Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. W miejsce Prokuratora Krajowego

powołano nieznaną ustawie instytucję »p.o. prokuratora krajowego«, powierzając to stanowisko Jackowi Bilewiczowi. Ostatecznie Prezes Rady Ministrów Donald Tusk powołał na Prokuratora Krajowego Dariusza Korneluka, bez uzyskania wymaganej prawem opinii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej”.

4. „W lipcu 2024 r. Sejm odrzucił projekt ustawy, która de facto legalizowałaby aborcję na życzenie. Wobec tego, Minister Zdrowia Izabela Leszczyna wydała instrukcje dla lekarzy, w których wskazała, w jaki sposób obchodzić obowiązujące przepisy w tym zakresie”.

5. „Działania Minister Edukacji Barbary Nowackiej od pierwszego dnia jej urzędowania ukierunkowane są m.in. na obniżenie renomy zajęć z religii i zniechęcenie uczniów do uczęszczania na te zajęcia. [...] przeprowadzanie tego rodzaju zmian może być, zgodnie z prawem, przeprowadzone tylko po akceptacji Kościoła katolickiego i innych związków wyznaniowych, czego zabrakło w tym wypadku. Z tego też powodu 27 listopada Trybunał Konstytucyjny orzekł niezgodność tego rozporządzenia z Konstytucją”.

6. Ataki na Marsz Niepodległości.

7. Wygaszenie „mandatów poselskich Mariusza Kamińskiego i Macieja Wąsika. Marszałek Sejmu Szymon Hołownia wydał taką decyzję, mimo że obaj posłowie byli ułaskawieni przez Prezydenta RP i nie figurowali w Krajowym Rejestrze Karnym jako osoby skazane. [...] Marszałek Sejmu bezpodstawnie dezaktywował karty do głosowania Macieja Wąsika i Mariusza Kamińskiego. Oba postanowienia Szymona Hołowni o wygaszeniu mandatów poselskich zostały bowiem wcześniej uchylone przez Izbę Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych SN, co było równoznaczne z uznaniem, że Maciej Wąsik i Mariusz Kamiński nie stracili mandatów poselskich”.

8. Zatrzymanie „posła Marcina Romanowskiego, które zostało dokonane na polecenie prokuratora działającego z upoważnienia

Adama Bodnara, ignorującego fakt, że poseł posiadał nie tylko immunitet jako parlamentarzysta (który został mu wcześniej uchylony), ale również osobny immunitet jako członek Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy”.

9. Naruszenia prawa związane „z zatrzymaniem ks. Michała Olszewskiego. Według relacji zarówno zatrzymanego, jak i jego obrońcy, kapłan wielokrotnie spotykał się z fatalnym traktowaniem ze strony służb – duchownemu komplikowano kontakt z adwokatem, bezzasadnie założono kajdanki, przez kilkadziesiąt godzin odmawiano jedzenia oraz utrudniano korzystanie z toalety. Prokuratorzy Adama Bodnara usiłowali także bezprawnie pozbawić księdza Olszewskiego ustanowionego przez niego samego pełnomocnika – adwokata Krzysztofa Wąsowskiego – sugerując, że jest w tej sprawie świadkiem, a nie obrońcą”.

10. „Kwestionowanie lub ignorowanie niewygodnych dla władzy wyroków sądowych oraz niepublikowanie orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego”.

Raport jest dostępny na stronie [Ordo Iuris.](#)

Autorstwo: Jan Bodakowski

Na podstawie: [OrdoIuris.pl](#)

Źródło: [Nczas.info](#)